

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΝΩΤΕΡΗΣ ΚΑΙ ΑΝΩΤΑΤΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΔΟΚΙΜΙΟ ΤΑΧΥΤΗΤΑΣ

ΤΡΙΤΗ, 19 ΙΟΥΝΙΟΥ 2012, ΩΡΑ 15:00

ΔΙΑΡΚΕΙΑ: 10΄

ΓΕΝΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ

1. Αφήστε αριστερό περιθώριο πλάτους 2,5 εκ. και χρησιμοποιήστε μονό διάστημα μεταξύ των γραμμών.
2. Η γραμματοσειρά που θα χρησιμοποιήσετε να είναι η **Courier new** και το μέγεθος γραμμάτων (**Font**) να είναι 11 ή 12.
3. Η διόρθωση λαθών επιτρέπεται μόνο κατά τη διάρκεια της δακτυλογράφησης και εντός του χρόνου των 10 λεπτών.
4. Αν κατά τη διάρκεια της εξέτασης δημιουργηθεί κάποιο πρόβλημα με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή σας, να το αναφέρετε αμέσως και αθόρυβα στον επιτηρητή.

ΒΑΘΜΟΛΟΓΗΣΗ

Για επιτυχία στο δοκίμιο αυτό πρέπει:

- Να έχετε εξασφαλίσει ταχύτητα τουλάχιστον 35 λέξεων το λεπτό, με ποσοστό λαθών που να μην υπερβαίνει το 2 τοις εκατό.
- Να έχετε επιτύχει και στο Δοκίμιο Ικανότητας, Μέσου ή Ανώτερου Επιπέδου, είτε αυτής είτε προηγούμενης εξεταστικής περιόδου.

Σημείωση:

Η ταχύτητα και το ποσοστό ακρίβειας αναγράφονται στα πιστοποιητικά που απονέμονται στους επιτυχόντες και τις επιτυχήσες.

Το σύστημα της Ελεύθερης Οικονομίας ή Καπιταλιστικό Σύστημα είναι το οικονομικό σύστημα που στηρίζεται αποκλειστικά στην ιδιωτική πρωτοβουλία και την επιδίωξη του ατομικού συμφέροντος. Ο πρώτος που υποστήριξε ότι η επιδίωξη του ατομικού συμφέροντος αποτελεί την κινητήρια δύναμη σε μια οικονομία ήταν ο Άνταμ Σμιθ, που θεωρείται ο πατέρας του καπιταλιστικού συστήματος. Με άλλα λόγια, σε μια ελεύθερη οικονομία ή όπως συνηθίζεται σήμερα να λέγεται οικονομία της αγοράς, τις αποφάσεις τις παίρνουν αποκλειστικά τα άτομα και οι επιχειρήσεις, δηλαδή οι δυνάμεις της προσφοράς και της ζήτησης. Στο σύστημα της ελεύθερης οικονομίας αναγνωρίζεται στα άτομα και στις επιχειρήσεις δικαίωμα ατομικής ιδιοκτησίας και πλήρης ελευθερία για εργασία, παραγωγή και κατανάλωση. Όλοι λοιπόν οι συντελεστές παραγωγής ανήκουν σε ιδιώτες και με γνώμονα το ατομικό τους συμφέρον, τους οργανώνουν για την παραγωγή των αγαθών και υπηρεσιών που επιθυμούν περισσότερο οι καταναλωτές, όπως αντανακλάται στις τιμές που είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν. Για παράδειγμα, όταν οι καταναλωτές, με βάση τις προτιμήσεις και τις οικονομικές δυνατότητες, εκδηλώσουν επιθυμία να αγοράσουν μεγαλύτερη ποσότητα από ένα αγαθό, η τιμή του αγαθού αυτού θα αυξηθεί και θα στείλει αμέσως μήνυμα στους παραγωγούς ότι οι καταναλωτές είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν ψηλότερη τιμή για να το αποκτήσουν. Οι παραγωγοί με τη σειρά τους, μόλις πάρουν την «ψήφο» των καταναλωτών, θα διαθέσουν μεγαλύτερες ποσότητες παραγωγικών συντελεστών στην παραγωγή του αγαθού αυτού, γιατί η ψηλή τιμή εξυπηρετεί και τα δικά τους συμφέροντα-κέρδη. Κάθε παραγωγός θα προσπαθήσει, ανταγωνιζόμενος τους άλλους παραγωγούς, να διαθέσει όσο το δυνατό περισσότερο προϊόν στην αγορά, με σκοπό να αυξήσει τα έσοδα και τα κέρδη του. Όπως βλέπουμε, η παραγωγή και η διανομή των αγαθών στην οικονομία της αγοράς στηρίζεται αποκλειστικά στο μηχανισμό των τιμών, δηλαδή κατευθύνεται από τις δυνάμεις της προσφοράς και της ζήτησης, τις οποίες ο Άνταμ Σμιθ χαρακτήρισε άορατο χέρι. Σε μια καπιταλιστική οικονομία το κράτος δε διαδραματίζει κανένα ρόλο στη λειτουργία του μηχανισμού της αγοράς. Ο ρόλος του κράτους περιορίζεται απλά στο να προστατεύει την ιδιοκτησία και να εξασφαλίζει την ομαλή και απρόσκοπτη λειτουργία των συναλλαγών. Με άλλα λόγια το κράτος καθορίζει το θεσμικό πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργεί η οικονομία και εποπτεύει την οικονομία, χωρίς να συμμετέχει ουσιαστικά στη διαδικασία της.	80 145 219 288 364 441 517 591 663 734 803 881 957 1028 1102 1168 1240 1320 1386 1460 1540 1617 1691 1757 1828 1901 1975 2050 2127 2202 2275 2350 2425 2496 2574 2640
---	--

Το Σύστημα της Διευθυνόμενης Οικονομίας ή Κομμουνιστικό Σύστημα είναι η μορφή οικονομικής οργάνωσης που στηρίζεται αποκλειστικά στην κρατική πρωτοβουλία και αποσκοπεί στην επιδίωξη του καθολικού συμφέροντος. Πατέρας του κομμουνιστικού συστήματος θεωρείται ο μεγάλος φιλόσοφος Καρλ Μαρξ. Σε μια διευθυνόμενη ή σχεδιασμένη οικονομία, οι συντελεστές παραγωγής ανήκουν όλοι στο κράτος, δηλαδή δεν αναγνωρίζεται ατομική αλλά μόνο κοινωνική ιδιοκτησία-κοινοκτημοσύνη, και όλες οι αποφάσεις σχετικά με την παραγωγή και τη διανομή των αγαθών λαμβάνονται αποκλειστικά από μια Κεντρική Αρχή, η οποία προγραμματίζει, ελέγχει και κατευθύνει το σύνολο της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας. Με άλλα λόγια, δεν είναι το σύστημα των τιμών που καθορίζει πώς θα γίνει η κατανομή των παραγωγικών πόρων, αλλά οι αποφάσεις της Κεντρικής Διοίκησης. Μέσω του Γραφείου Προγραμματισμού καταρτίζονται προγράμματα, βραχυχρόνια και μακροχρόνια, με βάση τις ανάγκες για παραγωγή που έχει κάθε τομέας της οικονομίας, για να αντιμετωπίσουν τους επιθυμητούς στόχους της οικονομίας σχετικά με την κατανάλωση, την επένδυση, την ανάπτυξη κλπ. Το σύστημα αυτό φαίνεται δίκαιο από εκείνο της ελεύθερης οικονομίας, καθότι το εθνικό εισόδημα κατανέμεται δικαιότερα, γιατί είναι πιο εύκολο στη διευθυνόμενη οικονομία να επιτύχει τέτοιους στόχους. Παρόλα αυτά, με την πτώση του υπαρκτικού σοσιαλισμού, αποδείχτηκε ότι οι διευθυνόμενες οικονομίες δεν είναι τόσο αποδοτικές, γιατί ελάχιστα παρέχουν στους εργαζόμενους και ο ίδιος ο κεντρικός προγραμματισμός για να λειτουργήσει απαιτεί μια πολύπλοκη και αναποτελεσματική γραφειοκρατία.	2724 2798 2869 2944 3023 3097 3173 3239 3318 3396 3469 3539 3607 3677 3750 3825 3905 3974 4043 4117 4195 4269 4345 4378
--	--